

gærne samtidigt Øjnene, som om han i sit stille Sind tilføjede et: „I Jesu Navn“.

Ved hans højre Side sad Værten, Sogneraadsformand Jensen, og stred fortvivlet med Søvn. Han var en stor, tyk Bonde, med et højtblussende Ansigt, hvorfra en blød, blaarød Næse hang ned imod Munden som en Kalkunsnabel. Han var Egnens „rige Mand“, og hele hans Holdning og Klædedragt røbede ogsaa, at han regnede sig for noget mere end en almindelig Bonde. Af sine medspillende tituleredes han ogsaa sædvanligvis „Proprietær Jensen“ eller Hr. Jensen — uden Fornavn. Til Gengæld gav han dem Lov til at plukke ham saa meget, de lystede, ja han opslog regelmæssig en Slags hoverende Latter, hver Gang han maatte tage et nyt Kronestykke op af sin Bukselomme. Selve Spillet interesserede ham ikke synderligt, om end han satte Pris paa at have lært denne standsmaessige „Lummer“, som de spillede oppe paa Herregaardene. Derimod følte han sig smigret ved de andres griske Bejlen til hans Pengestykker, og han slængte Kronerne hen til dem med en Mine, som om han fodrede en Flok Grise.

Lige over for Skolelæreren sad Dyrslæge Aggerbølle — en kraftig, bredskuldret Mand med et